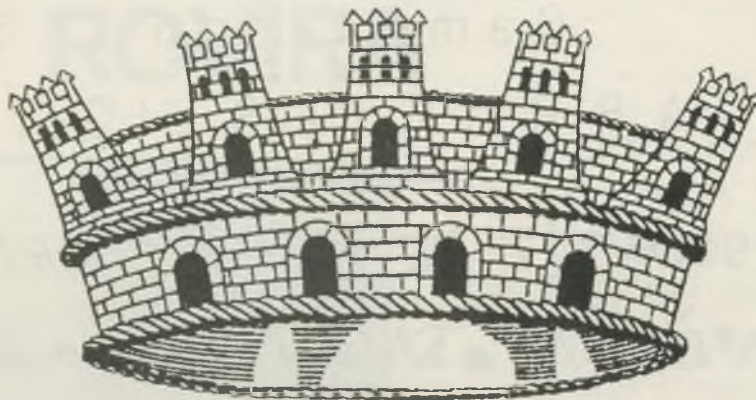


**24  
FEBRER**

**FUTUR ESCUT  
D'ARBÚCIES**



Biblioteca Rafael Vilà i Barnís-Arbú.



1351543123

ARBÚCIES - FEBRER 1982



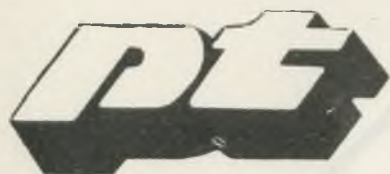
**DISCOTECA**



Camprodon, 15

ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES  
CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA



MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

# tot xeccant amb...

## PELEGRI ROVIRA



Foto Garriga

### *Pelegrí Rovira*

*és director de  
l'escola de  
Formació  
Professional  
d'Arbúcies.*

Ja fa tres anys que a Arbúcies funciona l'escola de Formació Professional, que en l'actualitat acull uns 116 alumnes procedents de la vila i rodalies.

En Pelegrí Rovira, com a director i docent de l'escola ens n'explicarà la trajectòria.

**Pregunta.** En quina situació legal es troba l'escola de F.P. d'Arbúcies?

**Resposta.** Des de fa dos anys, aquesta escola és una secció delegada que depèn de l'Institut de Blanes, es pot dir que aquest és el segon any d'existència oficial. L'any que vàrem començar erem una part de la secció de Sant Hilari, que era la que existia més a prop.

**P.** Quines especialitats trobem dintre del centre?

**R.** Cal dir que els alumnes surten amb el títol de Primer Grau (auxiliar de 1a), i poden escollir entre l'especialitat de metall, l'administrativa i la d'electricitat, aquesta última nova d'enguany.

**P.** Com es resol la part econòmica,

**R.** En començar el curs, els alumnes paguen una quantitat mínima en concepte d'assegurança, associació de pares, butlletins, etc. De les despeses del professorat se'n cuida la Generalitat; el local el cedeix l'Ajuntament que també eixuga la qüestió de manteniment: netega, llum, telèfon, aigua... La maquinària de tallers la concedeix la Generalitat, però el que queda una mica penjat és el material de pràctiques, i que no és poc. Tenint en compte que es necessita gran quantitat de planxa, fils, paper, ferro, etc; cada alumne consumeix en material de les 3500 a les 4000 ptes al mes i la subvenció que rebem representa de l'ordre de les 600 a 700 ptes al mes per alumne, que no arriba ni de bon tros. Aquí a Arbúcies aquesta manca de material la solventem amb la col.laboració dels tallers que ens proporcionen diferents tipus de material. Al taller és on disfruten més i on realment aprenen.

**P.** Hi ha un concepte bastant generalitzat que diu que els alumnes que van a F.P. són els que no serveixen per estudiar, què en pensa?

**R.** Aquesta mala imatge que té la F.P. és un problema general, que ve de diferents estaments. Fins ara quan a l'E.G.B. un alumne no anava a l'hora, o ho creien així, l'enviaven a la Professional; quan en realitat és una tonteria perquè estan fent pràcticament el mateix programa que a B.U.P., o sigui, el nivell d'estudi ha de ser el mateix. El que passa és que aquests nanos han de tenir més habilitat en la qüestió manual, i això no vol dir que

no hagin d'estudiar. Ara, sorrosament aquest concepte està canviant.

**P.** Hi ha prou informació per als estudiants quan han de decidir-se per F.P. o B.U.P.?

**R.** La veritat és que no, ja en el curs passat vaig intentar pal.liar aquesta manca d'informació amb unes xerrades a algunes escoles, el mal és que dispo de poc temps i no m'hi he pogut dedicar tot el que hauria volgut. Per aquest any he pensat complementar-ho amb uns fulletons orientatius i amb

**R.** Espanya és un dels països que encara pateix de la "titulitis"; ens trobem amb un C.O.U. i B.U.P. sobresaaturats, amb uns alumnes que quan surtin no sabran que fer ja que actualment hi ha uns 150 mil llicenciats parats. Per contrapartida, Espanya és un dels països que té menys gent de grau mig, és a dir, si a Europa per exemple, per cada enginyer hi ha quatre "comandaments intermedis", aquí és al revés; així ens trobem amb un salt molt gran dels universitaris de peonatge, que no

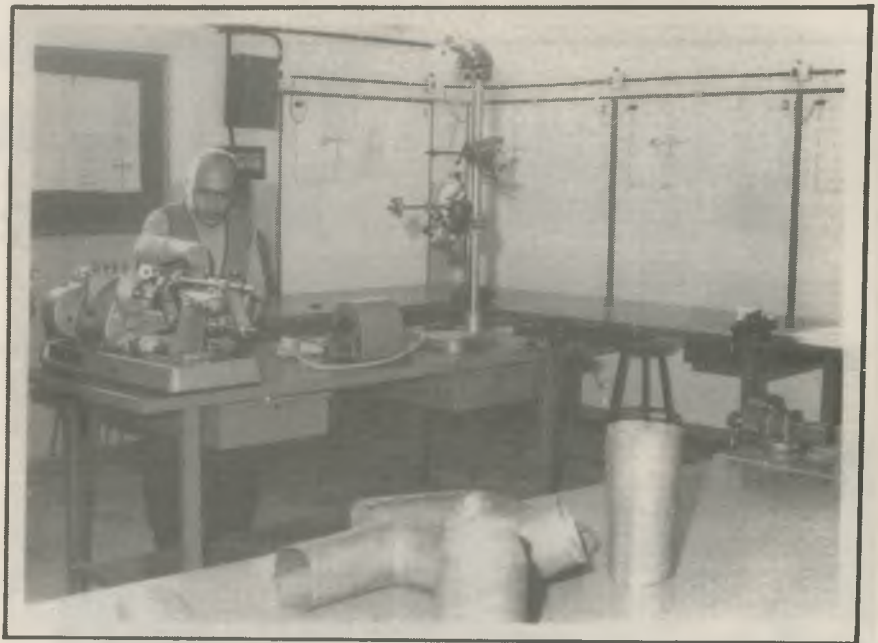


Foto Garriga

la visita dels estudiants de 8è d'E.G.B. a l'escola perquè palpin la realitat més de prop. El que és realment important és que els pares admetin el diàleg amb els fills, ja que, malgrat que tenen el dret i l'obligació d'orientar-los i donar-los-hi possibilitats, en últim terme, és el jove qui ha de decidir el seu futur, essent aquesta l'única manera que disfrutará de la feina que hagi escollit.

**P.** A que atribueix el fet que la gran majoria de joves cursi estudis universitaris?

té cap mena d'estudis. La F.P. és la que ha d'omplir aquest buit d'entremig, n'ha de sortir un personal amb uns estudis ja aplicats a la pràctica.

**P.** En quina situació es troba el català a la vostra escola?

**R.** Dels vuit professors que som, tots fem servir el català com a vehicle normal de comunicació a les classes, també per les qüestions burocràtiques. Tenim un mínim d'alumnes castellano-parlants (onze en les últimes estadístiques) si bé

tots entenen el català. L'aspecte més problemàtic és l'aconseguir llibres de text en català, sobretot en la part tecnològica on no trobem cap material i els docents en desconeixem la terminologia. Esperem que aviat puguem disposar d'un diccionari tècnic en català.

**P.** Essent la part pràctica la més essencial dins la F.P.; els alumnes poden treballar amb una maquinària comparable amb la que trobarien a qualsevol taller?

**R.** Tenim un mòdul de màquines bastant complet per a cada especialitat.

**Mecànica:** 1 fressadora, 2 torns, 3 taladres, forja, premsa, cargols, polidora, serra de va i ve, maquinària de borderjar planxa, soldadura elèctrica i òxid-acetilènic, moles i material de precisió...

**Administratiu:** màquines d'escriure, arxivadors, etc.

**Elèctric:** un quadre de 15kVA amb sortides de corrent altern i continu, amperímetres, voltímetres, relés, temporitzadors, programadors, una bovadora de motors amb doble fil (única a Arbúcies), telecomandaments...

Quan l'alumne coneix bé el material es poden fer treballs realment interessants. De moment tenim començat un projecte d'alternativa edílica (electricitat a partir del vent) i treballlem en els plànols d'un prototipus de cotxe.

**P.** Amb tant material com ha anomenat, no queden un xic limitats d'espai?

**R.** Precisament és un dels problemes greus que tenim, fins i tot hem hagut d'adaptar una part del taller del metall per a muntar-hi el nou material d'electricitat.

De totes maneres, ja hi ha passos fets per a aconseguir els terrenys per fer una escola nova que si tot va bé espero que funcioni a curt termini.

**P.** Quan els alumnes acaben la F.P., quines alternatives de treball troben?

**R.** Donat que ens trobem dintre d'una crisi de treball bastant general, els alumnes tenen veritables problemes per arribar a tenir un lloc de treball. Per sortir-ne, joestic treballant, conjuntament amb l'Administració, des de fa un any

en un projecte un xic ambiciós però que crec que pot resoldre aquest problema.

Es tractaria d'ampliar l'escola afegint el 2on grau, en el que, els alumnes sense perdre el ritme d'estudi farien feines per a tercers (ja he parlat amb empreses que estarien d'acord en donar-nos feina). D'aquesta manera sortirien als 19 anys amb el grau oficial i amb l'avantatge d'haver estat cobrant un sou i a la vegada practicat amb el que l'empresa els demanara.

Aquesta prova pilot ja s'ha dut a terme a Mondragón (a nivell privat) i fa 25 anys que funciona.

Desitgem que tots aquests projectes arribin a bon terme.

**Carme Coll i Glòria Font**



**CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL  
DE GIRONA**

# ELS COMPTES DE «PERXADA»

La revista *Perxada* ha estat un mes sense sortir al carrer, per a poder solventar els problemes econòmics. Una part del dèficit s'ha cobert amb els números de loteria, la resta esperem cobri-la amb d'altres activitats.

De moment, per tal de no continuar acumulant dèficit hem canviat la manera d'imprimir la revista, d'aquesta forma abaratim el seu cost.

Tot seguit us adjuntem l'estat de comptes del 1981.

## BALANÇ DE SITUACIO A 30-XI-1981

### ACTIU

Saldo Ct. Ct. C.P.V.E.....	17.017,55	Ptes
Anuncis pendants de cobrar		
-n°21.....	8.400,--	"
-n°22.....	8.800,--	"
Perxada n°21 i 22.....	6.500,--	"
(pendent de cobrar)		
<b>TOTAL ACTIU.....</b>	<b><u>40.717,55</u></b>	<b>Ptes</b>

### PASSIU

Anuncis anticipats.....	4.000,--	Ptes
Fra. 'Trema' /Perxada n°22..	47.843,--	"
" M. Abellàn		
Perxada n°20.....	3.700,--	"
Perxada n°21.....	2.290,--	"
Perxada n°22.....	4.800,--	"

Premi Concurs n°21 (pendent).....	2.000,--	"
Premi Concurs n°22 (pendent).....	1.000,--	"
Pendants diversos.....	1.000,--	"
Subscripcions anticipades.	30.485,--	"
Previsió dèficit n°23.....	23.000,--	"
<b>TOTAL PASSIU.....</b>	<b><u>120.118,--</u></b>	<b>Ptes</b>

<b>TOTAL PASSIU.....</b>	<b>120.118,--</b>	<b>Ptes</b>
<b>TOTAL ACTIU.....</b>	<b>40.717,55</b>	<b>"</b>
<b>DÈFICIT ACTUAL.....</b>	<b><u>79.400,45</u></b>	<b>Ptes</b>

**NOTA:** Aquest dèficit ha estat cobert parcialment amb la venda del número de la loteria de Nadal que jugava PERXADA. El benefici net obtingut en la venda del número va ser de 47.000,-- Ptes

L'explicació d'aquest dèficit la trobem en el constant increment del cost de la revista. Es a partir del número 16 quan el dèficit ha anat creixent de la forma següent:

-Dèficit n°16.....	4.837,--	Ptes
- " n°17.....	7.112,--	"
- " n°18.....	14.947,--	"
- " n°19.....	3.185,--	"
- " n°20.....	22.845,--	"
- " n°21.....	19.900,--	"
- " n°22.....	23.343,--	"

Arbúcies, 20-XII-1981

## SUMARI

3,4 I 5, Tot xerrant amb...

6, Els Comptes de Perxada

7, Editorial

8, Tots hi tenim veu / Humor

### POLITICA

9 I 10, Entrevista: Quim Pla

10, Humor

11, Sobre la qüestió Nacional

12 I 13, Escut d'Arbúcies

14, Publicitat

### CULTURA

15, Art Teatral a Madrid

16, Pastorets a Arbúcies

17, Nadal 81

18 I 19, El nostre ahir

20, Escó per a poetes

21, El llenguatge popular

22, Xics i Grans

23, Concurs n°24

24, Historieta

### ESPORTS

25, Zona esportiva/Resultat

26 I 27, Aneto

Encara que amb un mes de retard, la revista *Perxada* enceta un nou any. Hem deixat enrera un any força crític, que no ha estat fàcil per a ningú. Malgrat tot, ens mirem el futur amb un xic d'esperança i amb la confiança que sigui millor que el passat.

La solució de problemes tan greus com l'atur, és un dels desitjos que ens fem tots. Al llarg de 81, empreses com can Cortina, ca l'Arimany o construccions Pintu i Manzano han hagut de tancar les seves portes. De moment, no sembla que es vegi una sortida ràpida en aquesta crisi.

Al mateix temps, comencem un any amb una gran preocupació per esdeveniments com els de Polònia o la situació a sud i centroamèrica, en concret, al Salvador. No podem restar impassibles davant el fet que s'atempti contra la vida i les llibertats de les persones i dels pobles, contra els Drets Humans. Es evident que, massa sovint, es relega a segon terme la persona i es posa davant de tot els interessos d'uns pocs, que, sense cap mena d'escrúpols, juguen amb la vida de molts. Posem la nostra confiança en que es vetllarà per la defensa real dels Drets Humans.

D'aquí a un any, tornarà haver-hi eleccions generals de l'estat i de municipals. Per tant, el 82 se'ns presenta un any força decisiu, donat que les candidatures que estan al govern, tant a nivell d'estat com d'ajuntaments, hauran d'enllestir el seu programa, intentant portar-lo a terme tal com varen prometre.

Per aquest mes de febrer o pel proper març està previst que tingui lloc el judici del 23-F i el debat parlamentari de la "LOAPA". En el cas del 23-F, cal esperar

que s'apliqui una veritable justícia envers els qui atemptaren contra el procés de consolidació de la democràcia, en la que tots estem treballant. Considerem també un atemptat contra la nostra autonomia que la U.C.D. i el PSOE vulguin imposar-nos la "L.O.A.P.A", en un intent de posar fre a les decisions de les nostres institucions autonòmiques.

Tots els arbuciençs desitgem que en aquest any arribin a bon terme els projectes en els que l'ajuntament està treballant. Ja és una realitat la modificació del Pla General (Aprovada inicialment), en la que s'han fet algunes millores: llocs d'esbarjo, espais verds, regulació de la construcció d'edificis, etc... Tot just començar l'any, s'han iniciat les obres de la tan esoterada llar de jubilats. de segur, no passarà molt de temps que no s'iniciïn les del poliesportiu.

Pel que fa a la depuradora, ja no ens sentim tan optimistes. Ens temem (no desitgem) que es converteixi en una espècie d'obra de la Seu. Quan encara no estan acabades les obres, amb les pluges ja s'han produït alguns desperfectes en la canalització.

*Perxada*, que porta dos anys al servei dels arbuciençs, continuarà fent-se ressò dels problemes i inquietuds que ens envolten amb el mateix esperit de diàleg i comunicació oberts que sempre ens ha impulsat.

En un món on cada dia es posa en perill la convivència entre els homes, nosaltres, tots, hem d'esforçar-nos en fer-la possible dins el nostre poble. Cal que tots n'aprenuem.

**Consell de Redacció**

**CONSELL DE REDACCIÓ:**

Montserrat Cortès, Carme Tort i F. Batlle

**EDITA:**

Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies

**DISSENY - COMPAGINACIÓ i MUNTATGE:**

Pep Badia

**IMPRESSIÓ:**

Copisteria Palau - Granollers

Dipòsit Legal: B-6875-1982

**NOTA IMPORTANT:**

*PERXADA* no es fa responsable ni sotacriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, el responsable n'és el signant. *PERXADA* ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut. Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament al Consell de Redacció.

## AMIC DANIEL

Benvolgut amic Daniel: Ens ha plagut rebre la teva carta, que vàrem publicar en el propassat número de "Perxada", i que feia referència a la portada del número 22, dedicada al tema de la dona.

Com tu molt bé assenya-les vàrem cometre una equivocació en dir que l'obra "Les senyorettes d'Avinyó", motiu de la portada, representava un prostíbul del carrer Avinyó de París, quan la realitat és que es tractava del carrer del mateix nom, però situat a Barcelona, lloc on el pintor hi va arrelar fortament.

Tanmateix, però, voldríem comentar-te quin va ésser el motiu que ens va dur a elegir precisament aquest quadre, com a portada de la revista dedicada a la dona, car pensem que, possiblement no s'ha entès massa bé.

El quadre de "Les senyorettes del carrer Avinyó" representa per a Picasso un trencament amb tota la seva obra anterior, degut segurament a un enfoc en la manera de veure la realitat, que ell admirablement sabia plasmar a la tela.

La nostra intenció era simbolitzar amb aquesta obra un altre trencament, que necessàriament s'ha de produir, i desitgem que es faci, per a aconseguir un canvi de mentalitat: una concepció més realista de la dona com a persona.

Agraïm cordialment la teva col.laboració, ja que ens ajuda molt, a tirar endavant aquesta revista, que ho és de tots.

Margarida, Rosa i Maite

## NO I SI AL DIVORCI

Em crida l'atenció el sí al divorci de la Perxada n°16.

Jo crec que el matrimoni es pot concebre des de dos angles.

1. Si el matrimoni és l'afirmació d'un compromís d'amor ... l'amor és etern; i quan més dificultats hi ha... la constància en l'amor ha de ser més efectiu, per què si sols s'estima quan totes les coses van bé, l'amor és un engany; per tant en allò bo i en allò dolent les persones que s'han jurat o promès amor han de ser fidels fins a les últimes conseqüències.

2. Si el matrimoni és un contracte per a satisfer unes necessitats fisiològiques o econòmiques, quan acabin les esmentades necessitats es podrà desfer el contracte.

Però abans, per procedir d'una manera justa i democràtica crec que s'hauria de consultar el fills ja que ells seran els primers perjudicats sense tenir-ne cap culpa.

Fem les coses pensant.

M.R.

## TOT LLEGINT PERXADA

Es diu que les comparances sempre són odioses i és ben veritat.

Llegint la Perxada 22 he trobat que es comparava una xinxeta rovellada a les persones de la tercera edat i francament m'ha semblat una cosa de molt mal gust, i a la vegada de falta de respecte vers unes persones, que mereixen totes les atencions en el seu tracte, i que no podem oblidar que moltes de les coses que tenim; les tenim gràcies a elles. I que si anem pensant, veurem que la majoria tenen un cor més transparent que molts dels joves d'avui que encara no ha sabut descobrir el que és vertader bé i el més nefast mal, com és no saber les més elementals normes de convivència humana.

Abans d'escriure, penseu més.

M.R.





# QUIM PLA

El dia 19 de gener, a 2/4 de 10 del vespre, a la Casa de Cultura de La Caixa, es va celebrar una xerrada informativa sobre la campanya **Objectiu 0,7%** iniciada per **Justícia i Pau**. El secretari de **Justícia i Pau** de Girona, QUIM PLA va dirigir aquesta xerrada.

Quim Pla és en el record de la majoria d'arbuciençs per la seva estada de vicari a Arbúcies des de l'any 1963 fins el 1965. **Perxada** va aprofitar aquesta oportunitat per fer-li algunes preguntes sobre la campanya.

**Pregunta.** Com va sorgir **Justícia i Pau**?

**Resposta.** **Justícia i Pau** va sorgir l'any 1965 i fou fundat pel papa Pau VI. És un organisme internacional la finalitat del qual és estudiar els problemes de la justícia i de la pau del món i buscar solucions.

**P.** Quins són els objectius fonamentals d'aquesta campanya?

**R.** En aquesta campanya es demana al Govern de l'Estat Espanyol que destini un 0,7% del seu pressupost de l'any 1983, per ajudar el Tercer Món. Ja l'any 1960 l'ONU aprovà una resolució, amb el vot favorable d'Espanya, per la qual es demanava als països desenvolupats que destinessin un 1% anual del seu PNB (riquesa, béns i serveis creats en un país) als països en vies de desenvolupament.

Això es va decidir perquè havia arribat un moment en què les diferències eren tan grosses que semblava no haver-hi cap més solució. Lògicament aquesta proposta la va votar tothom.

L'any 1969, el papa Pau VI e, a l'Encíclica **Populorum Progressio**, demanava que als països desenvolupats estiguessin disposats a intro-

duir un impost en favor dels països en vies de desenvolupament.

L'any 1972 les Nacions Unides demanaren que almenys fos un 0,7% l'ajuda de caràcter oficial. Però des que les Nacions Unides aprovaren aquella resolució, que han ratificat diverses vegades, -la darrera el 1980, també amb el vot favorable d'Espanya- posteriorment solament alguns països l'estan complint: Holanda, Noruega, Dinamarca i Suècia. Els altres no ho compleixen donant excuses diverses.

Per això, **Justícia i Pau** ha decidit de començar una campanya de recollida de firmes per tal de demanar a totes les forces polítiques amb representació parlamentària que proposin i aprovin una llei per la qual, des del pressupost del 1983, es destini el 0,7% del PNB en favor dels països més necessitats.

**P.** A través de quins mitjans i institucions porteu a terme aquesta campanya?

**R.** Per a portar a terme aquesta campanya ens ajuda sobretot una institució de l'Església que és **Càrites**. **Càrites** és una institució que ha sofert moltes evolu-

cions i darrerament s'ha posat en una línia més de conscienciació que no pas de donar ajudes i ha entès perfectament el problema. Com que la infraestructura de **Justícia i Pau** és molt modesta, aquesta ajuda de **Càrites** ha estat, des del primer moment, molt important. També hem tingut les ajudes de **Campanya contra la fam** i d'algunes persones que anivell particular ens ajuden a finançar el cost de la campanya que és d'uns 6.000.000 ptes.

**P.** Quina acollida ha tingut el vostre text lliurat a les forces polítiques amb representació parlamentària?

**R.** A les forces polítiques se'ls va consultar la proposta i varen respondre que els semblava bé. Ara **Justícia i Pau** esta fent la seva campanya. Aleshores quan estigui feta la campanya es recolliran els plecs de firmes i es demanarà a les forces polítiques que proposin i votin en el parlament aquesta llei.

**P.** Com definiríeu el concepte de països del **Tercer Món**?

**R.** Fins ara es parlava de països de primer, segon i tercer món. El primer, el món capitalista; el segon, el món socialista; i tercer els altres, és a dir els pobres. En aquests moments ja s'ha hagut de crear un quart món, que s'anomena: els països menys avançats.

**P.** Això vol dir que hi ha una sèrie de països, més de 30 que tenen una renda per càpita de poc més de 100 dòlars. L'Estat Espanyol que està en el lloc 26 dins dels

QUIM PLA

160 països del món,té una renda per càpita de 5.200 dòlars anuals.Els països del Tercer Món,que són la majoria,són per tant els països de la miseria.

P.De quina forma es canalitzaran les ajudes en aquests països?

R.Això és molt important. Si la llei s'aprova,l'ajuda es canalitzaria a través d'un organisme mixt que estaria format per parlamentaris i no parlamentaris a fi d'un millor control.

Llavors es faria la distribució a través d'organismes oficials i no oficials i no solament a nivell econòmic sinó també amb altres tipus d'ajuda com poden ser: tècnics,maquinària,mestres, metges,etc..

P.En un món controlat i dominat per les potències imperialistes i les multinacionals,creieu que pot tenir una acollida realment positiva aquesta idea de cedir el 0,7% del Produ-

te Nacional Brut als països del Tercer Món?

R.Esperem que sí,que realment tingui una acollida positiva.De fet en el cas concret de l'Estat Espanyol,i-gual que en altres països, hi ha molts problemes greus per a resoldre,i moltes vegades,davant d'això,la primera reacció és la que diu que primer hem de solucionar els problemes de casa. De moment,però,la campanya ha tingut molt de ressò.

P.Com es pot explicar que en un món tan evolucionat tecnològicament i científicament,en el qual l'home ha arribat a la Lluna i en el que tot o gairebé tot funciona a ritme de computadora,tinguem encara aquests greus problemes humans i de justícia social per a resoldre?

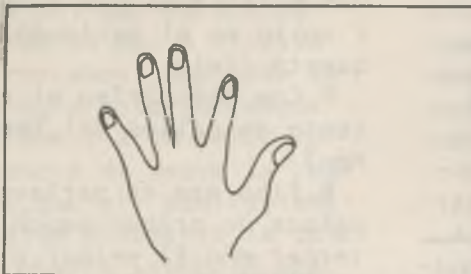
R.Això és una contradicció aparent,perquè si els homes fossim robots aquestes coses ja no passarien, ja que els robots no pensen.

En el fons pensar vol dir també ser egoista.Es llavors quan sorgeix el problema de l'egoisme humà.

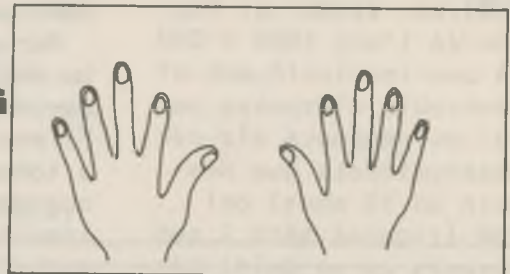
Aquest és un problema que el capitalisme ha creat,però que el socialisme no l'ha resolt.Com a fet significatiu afegiré que a la conferència celebrada a París l'estiu de l'any passat per a parlar de la pobresa en el món,la resposta dels representants dels EE.UU, URSSi Espanya,fou la següent:El representant dels EE.UU va dir que ara no era el moment,que tenien altres problemes,etc.;el representant de la URSS va dir que això era culpa dels països capitalistes;i el representant d'Espanya va manifestar que a nosaltres encara no som un país avançat.Com podem veure són les tres respostes típiques.

Miquel Saborit i Josep Auledas

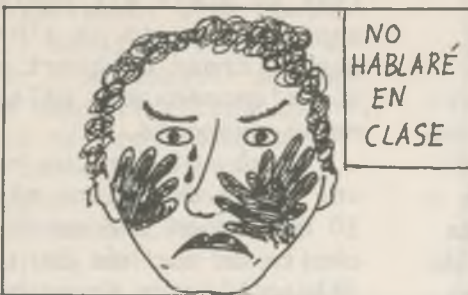
**HUMOR**



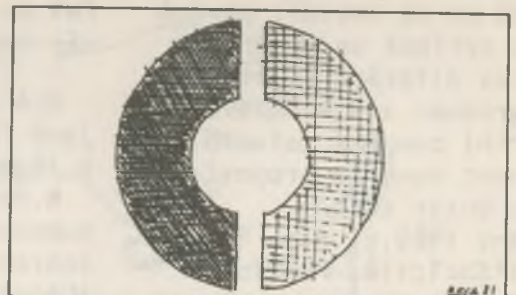
*això és una mà*



*això són dues mans*



*això és una cara de mans*



*això és un joc de mans.*

# SOBRE LA QÜESTIO NACIONAL CATALANA [I]

Catalunya se'ns presenta nítidament com a comunitat ètnica diferenciada com a nació, a partir del segle X; i de mica en mica, s'estructura políticament; crea el seu propi Estat; més ben dit, els seus Estats, ja que de la comunitat nacional catalana, confederada amb Aragó a mitjan del segle XII, en naixeran, per a esdevenir membres d'aquesta estructura confederal, el regne de Mallorca i el regne de València.

La peculiar manera de ser del poble català es manifesta, bàsicament, a través de les seves institucions d'autogovern, màximament democràtiques dins el que era possible i imaginable en aquella època i per un especial engatjament de la seva llengua pròpia.

Pierre Vilar fa notar que es tracta d'una llengua que "s'ha ennoblit per un ús diplomàtic, administratiu i literari"; s'adona que el signe més clar de reconeixement de la col·lectivitat catalana "és la llengua"; i posa de relleu que a Catalunya "existeix un **patriotisme lingüístic** del qual Muntaner és el millor representant; quan vol dir, d'un home o d'un país, que forma part de la comunitat catalana, diu que parla -o que hom hi parla- el '**pus bell catalanesc del món**'. "Que a la noció de **parlar** -comenta- s'hi afegeixi la noció de **parlar bé** és particularment significatiu. I ens fa notar que aquest és un fet "rar de l'Edat mitjana"; tan rar que el qualificava de "colpidor". Es un fenomen que enclou, per igual, totes les classes socials, tots els estaments de Catalunya: "En cap moment les classes populars no abandonaran un sentit més vague, però a vegades més violent, de grup; per a elles tothom qui no parla català és **estranger**".

Una altra personalitat que ha estudiat el tema a fons, Francisco Elia de Tejada, en **Las doctrinas políticas en la Catalunya medieval**, exclama: "Que en català va parlar per primera vegada la idea de la llibertat moderna per boca de Eiximenis, catalana va ser la legió de juristes que el labora la primera doctrina amb arrels sociològiques de una monarquia limitada, de Catalunya → sorgí amb Ramon Llull i amb sant Ramon de Penyafort la idea de missió que substituïx la de croada superant-la amb el contundent respecte a la dignitat humana". I afe-

geix que "la civilització universal va rebre, entre altres coses, una aportació catalana digna del màxim relleu: la consecució de la fórmula de llibertat política més perfecta de l'Edat Mitjana". S'adona que "una sèrie de circumstàncies coincidents en terres catalanes van aplegar els ingredients precisos per al cultiu de la flor rar de la llibertat política"; i recalca: "Catalunya va conèixer les fórmules més excel·lents de la llibertat medieval".

La Catalunya puixant i democràtica d'aquella època va crear i consolidar unes Corts (Les Corts Catalanes), que són les més antigues de l'Europa continental; més antigues que el Parlament anglès. Segons Pierre Vilar, les Corts catalanes "estan a la fi del segle XIII clarament avançades respecte a l'evolució dels organismes representatius del mateix tipus nascuts fora, a Europa o a la mateixa Península Ibèrica". I "a llur temps, els missatgers catalans arriben a Tèrtia, Barcelona dona les seves lleis a Atenes, Jaume II es fa protector dels Sants llocs; la cartografia catalana és a la vanguardia del moviment marítim científic".

Es també Pierre Vilar qui comenta: "potser entre 1250 i 1350, el Principat català és el país d'Europa a propòsit del qual seria menys inexacte, menys perillós, de pronunciar uns termes aparentment anacrònics: imperialisme politico-econòmic o **Estat-nació**. Però "Estat-nació tan aviat?", es pregunta, aquilatant amb precisió, amb el màxim rigor, mots i conceptes, tal com en ell és habitual. La resposta se la dona ell mateix, fugint de dubtes, d'una manera contundent: "en trobem força trets colpidors a l'estructura de la Catalunya medieval". I, més endavant, afegeix: "Es àdhuc probable que l'Europa dels mateixos segles devia oferir difícilment uns fenòmens econòmic-polítics tan pròxims als fets nacionals moderns. (...) Aquesta creació és doncs remarcable, sobretot pel que té de **precoç**. Llengua, territori, vida econòmica, formació psíquica, comunitat de cultura: les condicions fonamentals de la nació ja hi són reunides perfectament des del segle XIII; no hi manca ni tan sols aquesta preocupació pel **mercat, escola en que la burgesia aprèn nacionalisme**."

Fèlix Cucurull

# OFICIALITZACIO DE L'ESCUT

Ara fa un any, la Generalitat va endegar una campanya d'oficialització dels escuts municipals. Es un intent de posar una mica d'ordre a l'estat de confusió en que es troba l'heraldica a Catalunya i de donar als escuts dels municipis una base historico-heraldica real.

L'ajuntament d'Arbúcies va trametre a la Generalitat un informe, extret dels arxius municipals, sobre l'escut del poble. L'encarregat de fer l'estudi ha estat el Sr. Armand de Fluvià diplomad d'heraldica i, actualment, conseller heraldic de la Generalitat. Un cop fet aquest estudi el va passar a l'Institut d'Estudis Catalans que va donar el seu vist-i-plau.

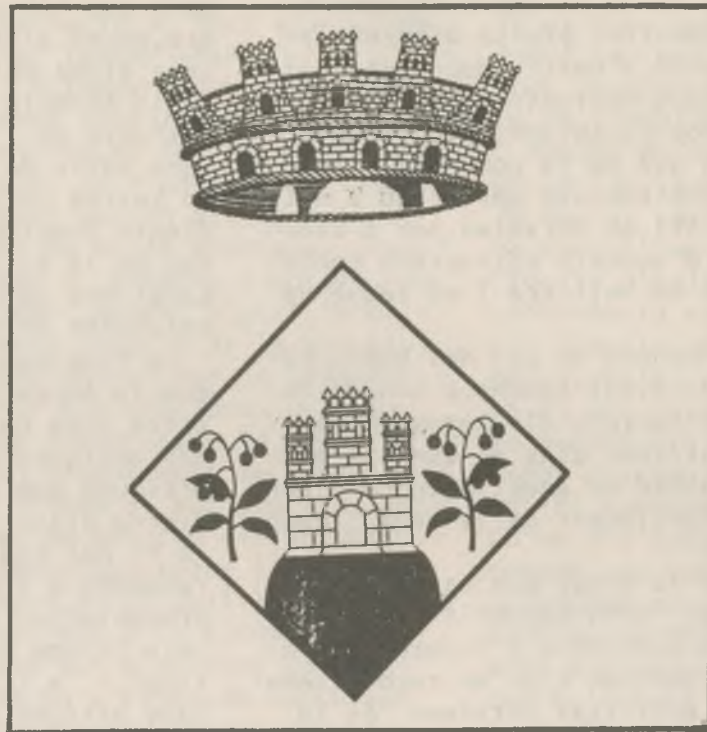
El dia 8 de gener, el Sr. Armand de Fluvià va venir a fer una xerrada sobre aquest estudi de l'escut de la nostra vila. Tot seguit fem un resum del que va dir.

L'heraldica és una disciplina que estudia els escuts, dits també blasons. S'origina a Europa cap el segle XI, concretament amb les croades.

Dins l'heraldica distingim:

- L'heraldica gentilícia, o siqui, de les famílies o llinatges.
- L'heraldica municipal, que estudia els escuts dels municipis. Aquesta va originar-se el segle XIII.
- L'heraldica eclesiàstica, la militar, l'esportiva, etc.

L'heraldica es considera una disciplina críptica i, en certa manera misteriosa. Fa servir un llenguatge poc usual. Al llarg del temps,



Possible nou escut d'Arbúcies

han anat sorgint una sèrie de lleis heràldiques.

La coloració és de dos tipus: els metalls -or i argent- i els colors -vermell (gules), verd (sinople), morat (porpre) i blau (atzur).

La distribució dels colors segueix també unes regles. Si el camper (fons de l'escut) és un metall, les figures han d'ésser de metall.

Les figures han d'ocupar el màxim d'espai possible dins el camper i han de ser molt simples.

Des d'un principi, l'heraldica ha volgut distingir la forma dels escuts de persones dels de municipis.

En l'heraldica dels països catalans hi havia la tendència d'usar la forma de cairó en els escuts municipals. Tot això va quedar fixat en un congrés d'heraldica que tingué lloc

a Roma l'any 1928-1929. Malgrat això, a l'estat espanyol la Real Academia no va seguir aquest criteri, tot dient que ja hi havia una forma espanyola.

Actualment la Generalitat ha cregut convenient adoptar el model d'escut caironat pels municipis.

Tots els escuts van timbrats. El timbre pot ésser un casc o una corona. El casc és propi dels escuts de persones, en concret dels homes. Els municipis porten una corona que adoptarà diferents formes segons el municipi. Així, portaran corona real els municipis que hagin estat reials ciutats o aquelles poblacions que eren cap d'un comtat sobirà que no haguessin passat mai a ser títol nobiliari. Portaran corona de príncep les poblacions que hagin estat cap d'un principat. Així mateix passa amb els caps de comtats, du-

# D'ARBUCIES

cats, etc...

Tots els altres municipis duran la corona mural que els correspongui. Si és de poble tindrà tres torres; de vila en tindrà cinc; si és de ciutat tindrà cinc torres amb unes garites de plata en mig d'elles i si és de comarca durà set torres i no tindrà portes.

Pel que fa al cas concret de l'escut d'Arbúcies, el primer document on apareix és de l'any 1750. Aquest era un escut blanc (plata) amb una muntanya (terrassa) verda, sobre la que hi havia una mata d'arboç.

De 1800 a 1834, en el segell municipal només hi a-



Escut emprat fins a l'actualitat

pareix un castell.

De 1834 a 1846, a l'escut, que té forma rodona, s'hi afegeixen les lletres del nom d'Arbúcies en una franja al voltant i una creu a sobre.

L'escut que s'empra de 1846 a 1900 manté la mateixa forma que l'anterior. Al costat del castell hi ha dues branques d'arboç i en la franja que envolta l'escut, a més de les lletres, s'afegeixen dues branques a la part inferior.

De 1900 a 1912 es fa servir l'escut de la monarquia.

De 1912 a 1951, les dues branques d'arboç es converteixen en dos pins. Desapareix la franja al voltant i es mantenen fora de l'escut una branca d'arboç i una palma. S'hi afegeix també el camí.

Els anys 50 s'empra un escut més simplificat i més semblant al del segle XIX: un castell acompanyat de dos rams d'arboç.

Actualment, s'empra el de 1912 a 1951. L'element bàsic de l'escut d'Arbúcies és un castell, que segons l'heràldica catalana ha de

tenir tres torres i la del mig més grossa. Per tant, el que ara hi ha a l'escut sembla més una torre que un castell. Segons les lleis heràldiques, no es pot fer servir el color marró. Les branques d'arboç no poden tocar les muntanyes ni les vores de l'escut. La corona que pertoca a Arbúcies és la corona mural de vila que té cinc torres. La corona tampoc no pot anar unida a l'escut.

Com podem veure, l'escut que el Sr. Armand de Fluvià ha confeccionat amb el seu estudi és el més correcte i adequat segons les bases històrico-heràldiques.

Descripció de l'escut:

Escut caironat: d'argent (blanc), un castell obert d'atzur (blau) sobre un mont de sinople (verd) movent de la punta, acompanyat de dues branques d'arboç de sinople fruitats de gules (vermell). Per timbre una corona mural de vila d'or tancada de sable (negre).

Carme, Montse i Quico

\*\*\*\*\*CONSELLERIA DE CULTURA\*\*\*\*\*

L'Ajuntament disposa, des de fa dos anys, d'un Servei de correcció i traducció del català, obert a totes les entitats, empreses i particulars de la nostra Vila, a càrrec de dos correctors-traductors.

Aquest servei resta a la vostra disposició per a la correcció i traducció de correspondència comercial, impressos, cartells, etc..., de manera **totalment gratuïta**, com una activitat més de la Campanya de Catalànització endegada per l'Ajuntament.

Totes les persones, entitats o empreses interessades en aquest servei poden acollir-s'hi, tot passant per la Casa de la Vila, els dies feiners, de 8 a 2 del migdia.

Dolors Horta  
Consellera



AJUNTAMENT  
DE LA VILA  
d'ARBÚCIES

# PAGINA D'INFORMACIO MUNICIPAL

## CONSELLERIA DE TURISME I INDUSTRIA

Ens ha arribat una ordre del Departament de Treball de la Generalitat signada pel Conseller, Sr, Joan Rigol i Roig, que diu el següent:

Atès el que disposen l'article 11 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya; l'article 73 de l'Estatut del Treballador, de 10 de març de 1.980, i l'article 1 del Decret 177/1980, de 3 d'octubre, es consideren festes fixes: l'1 de gener (Cap d'any), 6 de gener (Reis), Divendres Sant, Dilluns de Pasqua Florida, 1 de maig (Festa del Treball), Corpus, 24 de juny (Sant Joan), 15 d'agost (Immaculada), 11 de setembre (Diada Nacional), 1 de novembre (Tots Sants), 25 de desembre (Nadal) i 26 de desembre (Sant Esteve) i suplents Dilluns de Pasqua Granada, 19 de març (Sant Josep) i 29 de juny (Sant Pere) per aquest ordre.

Article primer: Seran festes de caracter retribuit i no recuperable a Catalunya durant l'any 1982, les següents:

1 gener (Cap d'any); 6 gener (Reis); 19 març (sant Josep); 9 abril (divendres Sant); 12 abril (Dilluns de Pasqua Florida); 1 maig (Festa del Treball); 31 maig (Pasqua Granada); 10 juny (Corpus); 24 juny (Sant Joan); 11 de setembre (Diada Nacional); 1 novembre (Tots Sants); 25 desembre (Nadal).

Article segon: Les dues festes locals seran fixades per ordre del Conseller de Treball a proposta dels municipis (A Arbúcies s'escauran el dilluns i dimarts de la Festa Major -16 i 17 agost-).

*Alfons Auladell*  
Conseller

## CONSELLERIA DE SALUT PÚBLICA I QUALITAT DE VIDA

No compreu, si és que arriben a les vostres mans, pijames infantils, tipus **mono**, de pel, que portin l'etiqueta **Flame resistant**, i lletres G.P.U., seguides d'una xifra.

Han estat prohibits a diversos països per ésser portadors de substàncies cancerígenes.

## SERVEI DE DETECCIO PRECOÇ DE MALALTIES METABOLIQUES DEL NADÓ

Des del moment de veure la llum molts nadons presenten una intolerància a certs aliments, que si arriben a ingerir-los poden causar-los retards mentals i altres anormalitats.

Es molt important que sol·liciteu, a la maternitat on us hagin assistit, que entre els 10 o 15 primers dies després del naixement, que facin aquesta prova al nadó, prenent-li mostres de sang i orina i enviant-les al Servei de Detecció Precoç de malalties metabòliques del nadó, de la Diputació de Barcelona. Sembla ser que a partir del proper mes serà un servei totalment gratuït de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat

### Avís

#### MATANÇA DE PORC PER A CONSUM FAMILIAR

Per tal de sol·licitar i organitzar la campanya sobre la matança de porcs per a consum familiar d'enguany, cal que tots els interessats passin a sol·licitar-ho a la Casa de la Vila.

*Joaquim Pintu i Salvans*  
Conseller

## CONSELLERIA D'OBRES

RESUM DELS PERMISSOS D'OBRES CONCEDITS PER LA COMISSIO MUNICIPAL PERMANENT DURANT L'ANY 1981

**Obres Majors:** 69 obres (de les quals 36 són prorrogues de permisos concedits anteriorment)

**Obres Menors:** 212 llicències (de les quals 3 són prorroga)

*Jaume Soms*  
Conseller

# EL GRUP D'ART TEATRAL D'ARBUCIES A MADRID

Els dies 20 i 21, el grup d'Art Teatral d'Arbúcies va a representar l'obra **Terra Baixa** al cercle català de Madrid.

Com tots sabeu, aquest grup de teatre, que ja havia estat actiu als anys seixanta, per la festa major de 1980 va reprendre les seves representacions. De llavors ençà, han representat dues obres amb molt d'èxit.

Ara estan preparant la seva anada a Madrid amb gran il·lusió.

Es per això que ens hem dirigit als membres del grup per a que ens expliquin, una mica a l'engròs, com va sorgir aquesta idea.

Segons ens diu el seu director, en Ton Sansas, tot va venir d'una estada que ell va fer a Madrid on tingué ocasió de posar-se en contacte amb el cercle català d'aquella ciutat. El grup de teatre del cercle es mostrà molt interessat en trobar un grup que volgués anar a representar-hi alguna obra en català, donat que ells, pels anys que porten a Ma-



drid, no s'hi veien en cor.

Així va ésser com el grup d'Art Teatral s'oferí per anar a representar-hi **Terra Baixa**. Aquesta obra ja havia estat representada pel mateix grup l'any 1964, en una festa dels vells.

enguany, el paper de Marta és interpretat per l'actriu Ma Dolors Díaz i Font qui ja l'havia fet amb ells divuit anys enrera. La Ma Dolors ens manifesta la il·lusió que li fa tornar interpretar aquest paper amb els mateixos companys, ja que fa alguns anys que no actua.

Actualment es dedica al do-

blatge.

El dissabte dia 13 de febrer, faran una representació al cinema Mariné, empresa que els ha cedit el local. Del que es reculli, se'n donarà una aportació al col·legi de subnormals **Jesús Infant**.

Ens acomiadem del grup desitjant-los una bona estada a Madrid i molt d'èxit en les seves representacions.

Batlle, Cortes i Tort

## REPARTIMENT

Marta.....Ma Dolors Díaz  
Nuri.....Ma Antònia Callís  
Pepa.....Ma Carme Viñas  
Antònia.....Agustina Casanova  
Roseta.....Teresa Sansa  
Agneta.....Rosa Ma Nogueras  
Manelic.....Manel Planchard  
Sebastià.....Antoni Sansa  
Avi Tomàs.....Josep Guàrdia  
Xeixa.....Martí Plana  
Josep.....Oscar Vilarrodona  
Mossèn.....Enric Casals

Direcció: Antoni Sansa  
Escenografia: Miquel Saborit  
Avisadors: Fèlix Vera i Maria Juny  
Tramoies: Ramon Pagès i Joan Benitez  
So: Electrodomèstics Coll  
Luminotècnia: Joan Gual  
Muntatge musical: Enric Casals

Venda anticipada de localitats numerades a partir del 8 de febrer al Casino Mariné.

# ELS PASTORETS D'ARBUCIES

Mantenint una tradició per cert ben arrelada de molts anys, Arbúcies en aquestes festes nadalenques ha continuat mantenint el caliu pastoril, que porta el sentit profund de la religiositat joiosa, propi d'aquestes festes, amb les seves ja imprescindibles i populars representacions de **Els Pastorets** de Josep Ma Folch i Torres.

Des de l'any 1942 que es varen estrenar a Arbúcies aquests Pastorets, han estat indiscutiblement els que han tingut sempre més èxit i els que en diferents generacions els mateixos intèrprets s'hi han sentit amb ells més inclinats, prova d'això és la que en alguna ocasió, ja sols fos per variar i no representar sempre els mateixos, n'havien escenificat alguns altres i el resultat era que més tard o més d'hora, sempre es tornava amb els d'en Folch i Torres, que a la llarga eren els preferits per tothom.

Què tenen aquests Pastorets que amb un diàleg tan senzill i infantil facin xalar tant la mainada com la gent gran? Parlava fa algun

temps amb un amic que els havia vist representar a Barcelona i afirmava que com els que veia aquí no hi disfrutava pas tant a la ciutat comtal; -sí grans actors per cert- però l'excès de bufonades i carrinclonaries dels actors principals, desfeien tot l'encís i el sentit profund de com els havia concebut el gran escriptor barceloní.

Enguany d'acord amb una encertada renovació total, viscuda en el nostre Centre Parroquial, els hem vist representats conjuntament amb actors grans, de mitjana edat i joves. Tots ells amb amical harmonia, han posat en escena aquests divertits Pastorets en l'esmentat local, causant l'admiració del públic que massivament l'

han omplert de gom a gom en totes les representacions, on el mateix temps s'hi han vist acompanyats amb uns extraordinaris efectes de llum com mai s'havia vist en el

nostre Centre, gràcies al desinteressat afany de col·laboració dels nostres companys i experts electricistes, que han fet mans i mànegues perquè els efectes de llum anessin d'acord amb la perfecta interpretació d'aquests Pastorets.

Es d'esperar i desitgem que així sigui, que l'esperit de col·laboració es mantingui ferm i que en anys successius poguem veure com hem vist en aquest, que ja es comença a veure a actuar algun nét d'algun malguanyat company que els havia estrenat a Arbúcies i que durant molts anys havia estat una de les figures més sobresortides d'aquests Pastorets.

Esperant que hagin complagut a tothom aquestes tradicionals representacions, a l'ensens que voldríem que tots hagin passat unes bones festes i que els Pastorets d'enguany hagin servit de complement per arrodonir-les amb Santa alegria.

Un de la Colla

LLIBRERIA

el pont

PONT, 3 - ARBÚCIES

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES



PERXADA ha cregut oportú d'adreçar-se al mossèn de la nostra Parròquia, Mn. Francesc Planella, per tal de demanar la seva col·laboració a la revista.

Encetem, doncs, aquesta col·laboració amb el sermó que pronuncià el passat dia de Nadal; sermó que pot ser considerat com un missatge de pau par a tots els arbucients.

**A**cabem d'escoltar la gran Notícia: "us anuncio una gran joia: avui us ha nascut un Salvador, que és el Crist Senyor" (Lc. 2, 10). Malgrat la distància que ens separa des que va ser pronunciada per primera vegada, aquesta nit ressona amb una nova vibració. A nosaltres se'ns adreça aquesta gran notícia: tenim salvació, Déu ens estima, Déu és enmig nostre. La gran notícia que sovint deixa indiferents tantes persones, fins i tot moltes d'aquelles que es professen cristianes. La notícia capaç de revolucionar el món. La notícia que pot calmar les nostres insatisfaccions més radicals. La notícia que ofereix als homes l'única cosa que ens pot omplir: l'amor. L'infant de Betlem és la cara somrient d'un Déu benèvol, amorós, perdonador, alliberador. Els qui desitgem trobar el sentit de la nostra vida, els qui intentem millorar la nostra actuació amb una vida d'amor més ple, els qui ens sentim insatisfets de nosaltres mateixos, els qui experimentem les dificultats per al millorament, avui estem de festa. Una gran notícia ens esperona, ens empeny, ens anima en el nostre caminar, en el nostre esforç, en la nostra lluita: tenim un alliberador. Se'ns ofereix un ajut inestimable, se'ns dona la mà, se'ns fa anar més enllà del que podríem sospitar. Déu ens invita a entrar en la seva mateixa vida, en el seu mateix amor, en la seva mateixa felicitat. Si aspirem a viure, Déu ens ofereix una vida que supera en molt les nostres pròpies aspiracions; si desitgem estimar, Déu ens fa una oferta de més categoria que els nostres propis desigs; si anhelem la felicitat, Déu ens treu les seves reserves infinitament superiors als nostres propis anhels. Aquesta és la gran notícia que ressona per a nosaltres, aquesta nit, amb una nova vibració.

Notícia capaç, de si mateixa, d'animar la

persona més amorfa, freda i desil·lusionada. Deixem que aquesta notícia ens alegrí. Deixem sortir l'infant que tots portem a dins i siguem capaços d'alegrar-nos. Aquests sentiments sentiments de joia sovint queden ofegats per preocupacions deshumanitzadores que ens malmeten. El cristianisme ens ofereix allò que no és capaç d'oferir-nos la nostra societat de consum malgrat tot el seu muntatge propagandístic: alegria. Podríem dir que el cristianisme és la gran reserva d'alegria, de cor, que falta a la nostra vida, a les relacions humanes. Els qui creiem en la gran notícia del Nadal som capaços d'oferir el que necessiten els nostres contemporanis: l'alegria de l'amor. No oblidem que només és capaç d'alegrar-se autènticament aquell que estima. Els qui ens sentim tocats per la bona notícia volem ser una comunitat que ofereix aquesta **reserva de cor**, comunitat "en la qual els homes se saben reconeguts, no etiquetats, perdonats, estimats amb bogeria" (Etchegaray). Alegria, amor, esperança, són sentiments que es barregen com a reacció a la gran notícia que hem escoltat.

Però si el Nadal no ofega els nostres sentiments de joia, **cor**, aquest mateix Nadal ens impulsa a no quedar-nos en paraules boniques o en sentiments buits. Si el Nadal es limités a un devessal de sentimentalisme no hauríem copsat el seu missatge més profund. Si davant la bona notícia només reaccionem amb paraules boniques o amb felicitacions superficials, estem malmeten l'essència més pregona de la notícia d'avui. L'amor de Déu no és pas inofensiu sinó exigent i comprometedor. Si, doncs, la celebració d'aquesta nit no ens porta a comprometre'ns a favor dels altres, estarem fent una celebració sense sentit. Ens cal començar pel nostre poble: què hi tenim a fer, canviar, millorar? La notícia del Nadal ha de fer néixer en nosaltres un desig autèntic de pau; aquesta pau que no acabem de trobar entre nosaltres mateixos; aquesta pau que, com canta Raimon, no sigui una buida paraula per a no dir res.

Escoltem, de nou, la gran Notícia: "Avui us ha nascut un Salvador". Alegrem-nos-en profundament, vibrem de joia; però comprometem-nos a estimar, a millorar les nostres relacions mútues, a treballar per fer un poble millor, a acollir tothom. **Francesc Planella**

# EL SALPAS... I EN MIQUEL

**C**an Sila era, ja fa més d'una cinquantena d'anys, la casa més important del "Veïnat de la poca farina" i l'única que tenia mitgers; uns mitgers que, cal dir-ho tot, s'haurien mort de gana si l'home i els dos grans de la colla de fills: en Joan, l'hereu i el primer que va morir-se; l'Esteve, un fuster que va casar-se amb una barcelonina, i mort, ja fa temps al Coll-Blanc; en Ramon que va fer l'aprentatge de ferrer de tall a ca l'Oms, per a establir-se, després, a Viladrau on no va deixar-hi descendència; l'Angeleta, que va casar-se amb l'hereu dels masovers de la Casa Nova d'en Pasqual i del qual enviuda no fa gaire; i la Dolors, la petita, que, després de molts d'anys de fer de minyona a can Pau, va casar-se amb l'hereu de Can Magí del Sot, un bon jan que va dinyar-la ja fa temps i al capdavant d'una malaltia força llarga.

En Miquel Sila era una persona respectable i respectada a tot el veïnat: la seva condició de propietari únic li donava una certa categoria acceptada per tothom. No tenia -cal dir-ho- un no per a ningú, quan la necessitat trucava a la seva porta, i pot dir-se que tot allò que tenia de gasiu pels de casa seva, ho era de pròdig pels veïns i els visitants. Cal dir, també, que en Sila era un bon catòlic que no faltava mai a la Missa de Nou de cap diumenge, si bé no es deixava temptar mai quan els pavordes passaven amb la safata. Solia

asseure's als bancs de sota el Cor o als seients de fusta de qualsevol altar, per a estalviar-se els cinc cèntims de la cadira que cobrava el Sr. Rigualt; però això no desdeïa, de cap manera, de la seva condició de bon cristià: "La Fe era una cosa, i els diners, una altra de molt diferent".

Aqueixa dita sentenciosa, presa per la punta dels cabells, va ésser el motiu principal de la topada que va tenir un dia amb Mossèn Narcís, un vicari molt simpàtic que era l'encarregat de fer el Salpàs a totes les cases del "Veïnat de la poca farina": el tribut era, no pot negar-se, molt reduït, però també cal convenir que la importància quasi miserable de cada masoveria no permetia ni donava per més: **dos ous per casa**. Aquell any, quan tot just feia poc que s'havia acabat la Guerra del Catorze, en el curs de la qual va augmentar-se el preu de totes les coses, el Sr. Rector va determinar, és clar, una petita puja sobre el valor del tribut... i va fixar la quota de cada casa, exactament en tres ous.

Quan l'equip salpassaire compost per Mossèn Narcís que venia escarmalat dalt del matxo; l'avi Coll-de-N'Orri que el menava pel ronsal, i l'escolanet que traguïna els estris de beneir, va començar la feina per Can Massanés per a seguir cap a Cal Ratolí, Can Fonoll, El Castell, Can Dilluns, Cal Tort i Can Patraques, va trobar a tot arreu la cara una mica espessa: l'ou

**H**ostal  
**Torres**

*c/ F. CAMPRODON, 14  
Telèfon 86.00.42.- ARBÚCIES*

CANSAIADERIA

**Anna M.<sup>ª</sup> Ballús**

*F. Camprodon, 6 ARBÚCIES*

# SILA

de més, pesava massa! Quan van arribar a Can Sila, a la casa no hi havia ningú més que la Dolors, la noia petita... i, a la pastera, els dos ous justos que ja tenia preparats en Miquel. Després de la diguemne benedicció, la Dolors va obrir la pastera per a liquidar l'import del delme, però va trobar-se que, segons la llista del Sr. Vicari, feia curt per deixar liquidada la quota; i tot fent com aquell que va al nial, va fugir, comes ajudeu-me, a la casa de pagès més propera d'on va tornar al cap de cinc minuts, tot portant l'ou que li feia falta i que era, potser, l'únic que quedava en tot el veïnat. I va fer, cofoia i feliç, la paga justa.

Quan al capvespre el seu pare va tornar de l'artiga i ella va contar-li la facècia del Salpàs, en Miquel, en saber l'augment de contribució, va empenyar-se com un vímet i, tot botzinant per dintre i per fora, va prometre que l'any vinent cantaria les quaranta a Mossen Marcís, al Sr. Rector i a tot aquell qui es permetia la llibertat de rascar-li la butxaca i d'augmentar-li l'annual contribució.

Efectivament, passada, ja, la següent Pasqua d'Abril, en Sila va procurar quedar-se a fer les feines de casa, amb el propòsit interessat d'haver-se-les amb tot l'equip salpasser. I quan, un dimecres la comitiva de la benedicció va comparèixer dematinet per a fer la ronda anual pel Veïnat, era ja prop de migdia quan arribaven a Can Si-

la. Com que tots tres venien amb els ulls una mica lluents i la llengua fluixa, a causa de la beguda que cada veí els donava de cor, en Sila va comprendre que no era precisament el sol de Primavera allò que els envermellia... i va posar-se tot seriós. Quan va girar-se de cop cap el Vicari, li va dir lacònicament:

-Què em cobrarà, Mossèn Narcís, per a fer el Salpàs?

El Sr. Vicari va treure's una llista de la butxaca i va llegir amb tota naturalitat:

-Us toquen tres ous.

-Doncs no hi ha feina, Mossèn Narcís.

-Tot s'ha apujat, Miquel: el pa, la llet, les patates, els jornals...

-I si li dono sal de la meva, i les candelles de casa?...

-Són sempre tres ous. Esta escrit a la llista feta pel Sr. Rector.

-Doncs digui-li al Sr. Rector que en Sila paga amb el que pot, i, com que no té quartos, dóna els ous que té: dos i prou!

I que, per l'amor de Déu, faci el favor de no tocar-me'ls més!

*① - que tenien no haguessin anat al rovell, al carbó, al feno o a la serra de braç. En Miquel Sila va quedar suïçat quan de ben agra el havia donat secretament mitja dotzena de fills. Rafael Vila i Barnils*

## imatge

SERVEI TÈCNIC

TV - TV Color Ràdio - ràdio Cassette  
Auto Ràdio Cassette Alta Fidelitat  
Antenes TV i Ràdio Comunicacions  
Accessoris i materials

Sorrall, 16  
Arbúcies

(Girona)

## BAR EL CENTRE

F. Camprodon 32

ARBÚCIES



## ESPERANCA

Com el tren que avança  
i no arriba;  
Com el sol que escalfa  
i no brilla;  
Com jo.

L'estel més brillant  
de l'Ossa Menor;  
El cavall saltant  
en els camps en flor;  
Com tu.

En nits sense son  
demanem el quan  
i un somni ens respon  
aquell tant, tant, tant...  
... de tots dos.

Campana tancada  
que canta el matí,  
Cadena trencada  
al mig del camí;  
Jo i tu.

El sol en les fosques,  
l'hivern sense fred,  
l'estiu sense mosques  
en un prat ben verd;  
Tu i jo.

Xavier Coromina

## CRIDA A LA LLIBERTAT

M'agrada sortir al carrer  
i escoltar aquelles paraules  
que el vent, suauement, porta  
i s'emporta,  
són paraules d'antigues històries  
d'antics amors platònics  
i de presents desitjos  
de felicitat i d'ànima de llibertat.  
Són paraules que parlen amb la meua soledat  
i em fan sentir lliure, i em fan sentir feliç  
perquè sé que ningú podrà comprar  
aquest vent,  
sí,  
perquè la llibertat  
no es pot comprar amb diners,  
ni tampoc es pot vendre, perquè aquest vent,  
no ens pertany ni a tu ni a mi,  
perquè tan sols el sentim.

M'agrada sortir al carrer  
i tenir aquestes sensacions  
que el vent, amb noblesa, em dóna  
i em torna a donar,  
per això, avui vull dir-vos  
que els vostres diners podran comprar guerros  
i podran comprar la gent, i si us convé,  
pagareu per la seva dignitat,  
però, ¿Es tan important la vostra riquesa.  
com per comprar el perdó del Cel?  
No ~~senyors~~, no,  
avui puc dir-vos que no sou  
suficientment savis  
per un món que és jove, que continua essent jove  
dins l'amor, dins les ones, dins el vent,  
dins la seva alegre rebel·lia en busca  
de la Llibertat

El Petit Príncep

TAPISSERIA

MIQUEL SABORIT

F. Camprodon, 43

Tel. 86.05.32 - ARBÚCIES

- "TRESILLOS"
- MOQUETES
- TAPISSERIA EN GENERAL

## EL LLENGUATGE POPULAR

### INCORRECTE

### CORRECTE

Ida.....	<i>Anada</i>
Ida i vuelta.....	<i>Anada i tornada</i>
Inmediacions.....	<i>Voltants, volts</i>
Imprenta.....	<i>Impremta</i>
Impressió.....	<i>Impressió</i>
Inagotable.....	<i>Inesgotable</i>
Incluir.....	<i>Incloure</i>
Incluso.....	<i>Inclús, inclòs</i>
Inclusive.....	<i>Inclusivament</i>
Incomodo.....	<i>Incomoditat, molèstia</i>
Incurrir.....	<i>Incórrer</i>
Indice.....	<i>Index</i>
Ingeni.....	<i>Enginy, talent</i>
Inquilino.....	<i>Llogater, inquilí</i>
Invernadero.....	<i>Hivernacle</i>
Interrumpir.....	<i>Interrompre</i>
Isla.....	<i>Illa</i>
Jabalí.....	<i>Porc senglar</i>

Jaqueca.....	<i>Migranya, mal de cap</i>
Jalar.....	<i>Atipar-se</i>
Jamon.....	<i>Pernil</i>
Jarabe.....	<i>Xarop</i>
Jefatura.....	<i>Prefectura, Direcció</i>
Jefe.....	<i>Cap, dirigent</i>
Jijona.....	<i>Xixona</i>
Jativa.....	<i>Xàtiva</i>
Juerga.....	<i>Gresca, xerino-la, tabo-la</i>
Juguets.....	<i>Joguines</i>
Jusgat.....	<i>Jutjat</i>
Kilo.....	<i>Quilo</i>
Kilometro.....	<i>Quilòmetre</i>

**Imponent:** Que imposa. Es a dir que infon admiració. Exemple: *Una noia imponent. Un to imponent.*

**Imposant o Impositor:** El qui posa diners a rèdit o en depòsit.

**"Juerga":** El que s'expressa amb aquest barbarisme no és pas fàcil de dir en un català correcte. Els substantius que normalment fem servir només expressen un aspecte de la qüestió: *gresca, xerino-la, tabo-la, etc.* l'aspecte divertit; *Xeflis o tiberi*, l'aspecte alimentós. En cada cas, trobarem entre aquests mots el que ens calgui per substituir "juerga", que si guí com sigui, hem d'evitar. Potser en lloc de "juerga" seria convenient de dir: *orgia*.

J. Auledas

4



AUTORA: LA CUCA FERA

# XICS i GRANS

## LES ESTACIONS



### LA TARDOR

La tardor és molt trista perquè cauen les fulles, i tan boniques que són a dalt a l'arbre!

A la tardor comença a fer una mica de fred i es fa fosc molt aviat.

Ma Antonia Canaleta

*Les fulles dels arbres es tornen marrons i cauen, les orenetes marxen a altres països més calids, la gent ja comença muntar les estufes i a preparar la roba per l'hivern.*

*Al mes d'octubre tots van als boscos a buscar llenya per fer foc. Els fesols es cullen de l'hort i es comencen a plantar les faves i els pèsols.*

Ma Angels Moré i Arqué



**ELEFANT INDI**  
Jordi Rodriguez i Domingo

11 anys



### L' HIVERN

Borrallons de neu que baixen poc a poc però ho deixen tot cobert de neu en pocs moments. La gent amb les mans a la butxaca i amb abrics gruixuts. Les merles que graten la neu per a menjar algun cuc o una altra cosa.

Jordi Rovira i Jofre

*A l'hivern ningú és ferm. Per aquestes èpoques arriben les festes, però passes més fred que les bèsties.*

*Algunes vegades cau neu i quedes més congelat que un ninxol.*

*Amb tot això i ben acabat s'acomiada*

Eduard Mas i Rabat

GENT D'ARBÚCIES

GENT D'ASTÚCIES

CONCURS Nº 24

CAIXA DE PENSIONS  
"la Caixa"

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES  
PER VALOR DE 1000 PESSETES

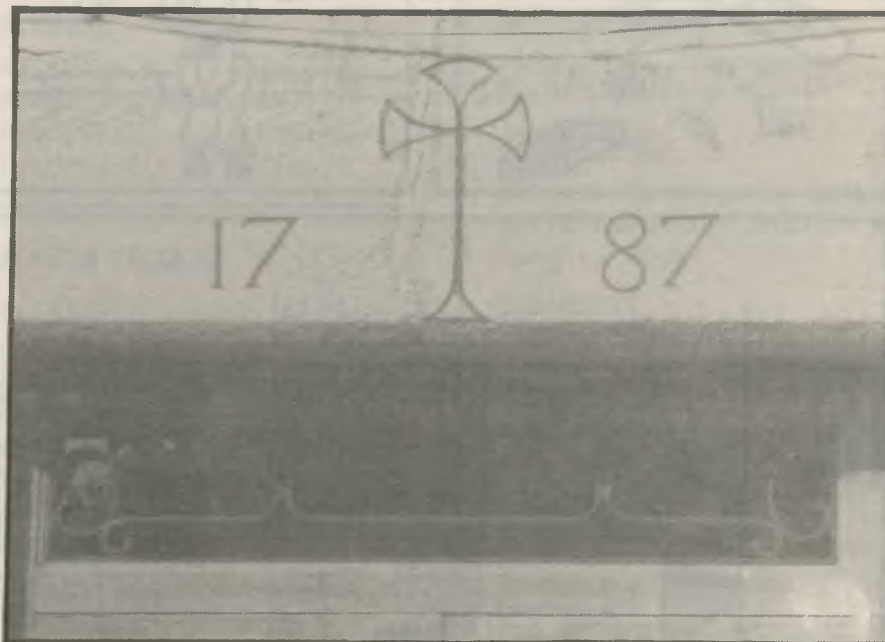
SABEU QUINES SON LES RESPOSTES CORRECTES ?

1. De la novel·la titulada **El carrer de les Camèlies**, premi Sant Jordi 1966, n'és autora... Montserrat Roig - Maria Angels Vayreda - Mercè Rodoreda.
2. L'actual Capella de la Pietat és obra de l'arquitecte... Josep Fernandes - Bartomeu Llongueras - Rafael Masó.
3. Quin dia del passat mes de gener poguérem veure l'eclipsi de Lluna?  
9-10 - 11
4. La directora general de política Lingüística de la Generalitat de Catalunya és... Aina Moll - Marta Mata - Sara Blasi.
5. A quina casa d'Arbúcies hi ha aquesta llinda de la fotografia?

Envieu les respostes a **Perxada d'Arbúcies** o porteu-les a l'oficina de La Caixa o a la Biblioteca.

Teniu temps fins el 28 de febrer. Les respostes correctes seran sortejades i el mes vinent publicarem la solució i el nom del guanyador.

Foto M. Plana



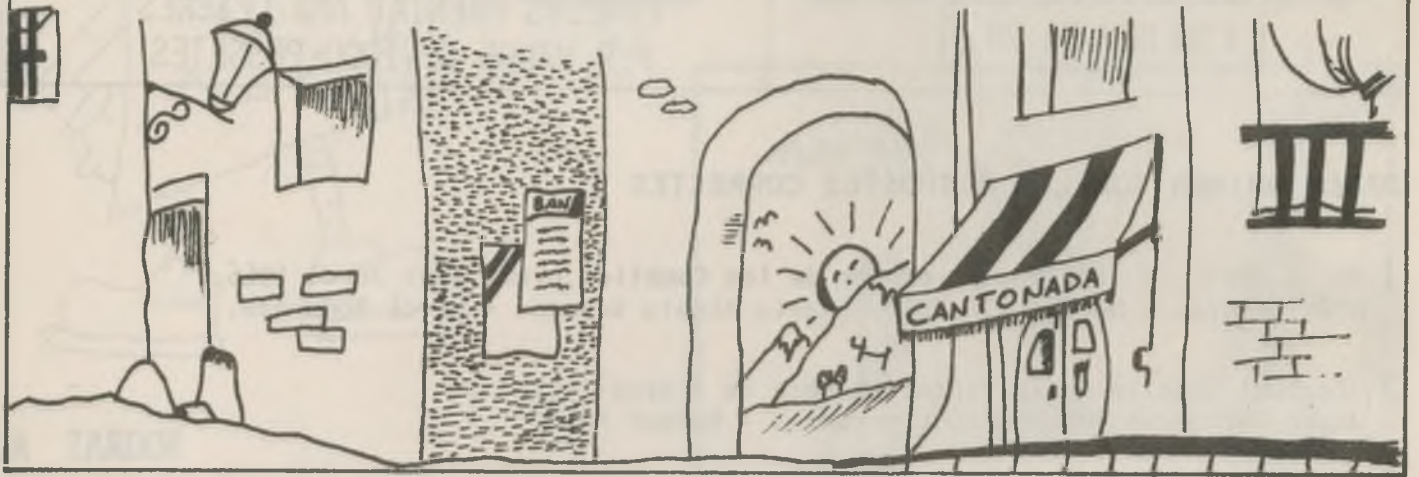
SOLUCIO CONCURS Nº 23

1. Pau Casals
2. 923
3. Salvador Espriu
4. Verd
5. Riells

GUANYADOR

Família: Rodríguez-Domingo  
c/ F. Camprodon, 103  
VILA

# Ni Fan Falta .....?





# PROJECTE ZONA ESPORTIVA AL PRAT DE CAN DUFI

Amb el projecte ja embastat, l'esdeveniment esportiu tal vegada més important de la història arbucienca, és a punt de fer-se realitat. La imminent realització de les obres del pavelló poliesportiu, des tres piscines i pista de tennis, a més de donar l'oportunitat de practicar rit, guarirà un dels mals més greus que ha patit el poble arbucienc: la manca d'instal·lacions.

El cost d'aquestes obres és molt elevat, car el presupost sobrepassa els 28 milions de pesetes, però si no s'hagués posat fil a l'agulla, és possible que mai Arbúcies no hagués comptat amb una realització tan important i necessària.

Si tot segueix el curs previst -cosa que és d'esperar- les piscines poden ésser acabades el 31 de maig, mentre que el pavelló, estarà parcialment acabat a

finals de juliol.

La tasca feixuga, però també engrescadora que ha portat a termini el nostre ajuntament, no pot acabar amb la realització de l'esmentada zona esportiva. Ara que hi ha ganes de treballar és el moment d'exigir i el proper pas ha d'anar dirigit a la construcció de l'esperat camp de futbol que tant necessita Arbúcies.

Jaume Sureda

## PRIMERA CATEGORIA

### PRIMERA CATEGORIA REGIONAL

#### ULTIMS RESULTATS

Mataró, 2 - Arbúcies, 1  
Arbúcies, 3 - La Salvi, 1  
Palamós, 3 - Arbúcies, 1  
Arbúcies, 2 - Farners, 1  
Viloví, 2 - Arbúcies, 1

#### CLASSIFICACIO

1. Viloví 25 punts  
2. Blanes 22  
3. Farners 21  
7. Arbúcies 17

## JOVENÍVOLS

### ULTIMS RESULTATS

Riuderenes, 0 - Arbúcies, 5  
Arbúcies, 5 - Caldes, 2  
Arbúcies, 2 - Hostalric, 0  
Caça, 1 - Arbúcies, 4

#### CLASSIFICACIO

1. Arbúcies 24 punts  
2. Caldes 20  
3. Caça 18

## INFANTILS

Arbúcies, 0 - Lloret, 2  
Sabat, 2 - Arbúcies, 2  
Arbúcies, 0 - La Salle, 4  
Vilabertran, 3 - Arbúcies, 2

## ALEVINS

Arbúcies, 5 - Vidreres, 0  
Breda, 1 - Arbúcies, 3  
Arbúcies, 7 - Maçanet, 0  
Tordera, 2 - Arbúcies, 1

## ALEVIN ESCOLAR "A"

Farners, 0 - Arbúcies, 6  
Arbúcies, 7 - Sant Hilari, 0  
Arbúcies, 2 - At. Olot, 2  
Maristes, 2 - Arbúcies, 3  
Arbúcies, 6 - Font Pólvara, 0  
Bescanó, 1 - Arbúcies, 4

## ALEVIN ESCOLAR "B"

Vilatargàs, 1 - Arbúcies, 1  
Arbúcies, 0 - Sporting, 4  
Sarria, 5 - Arbúcies, 1  
P. Sport, 8 - Arbúcies, 0  
Arbúcies, 2 - Llagosterenc, 6  
Salt, 11 - Arbúcies, 0

## BENJAMINS

Caça, 5 - Arbúcies, 1  
Vilartagàs, 2 - Arbúcies, 0  
Maristes, 2 - Arbúcies, 0

# FETS

## DESEMBRE 1981

### BÀPTISMES

Marc Comas i Borrell  
David Iglesias i Coll

### DEFUNCIONS

Jacinta Armengol i Busquets  
Maria Colomer i Alzina  
Narcisa Pagès i Mòsoll

### CASAMENTS

Rafael Vilà i Morato #  
Ma Gràcia Regas i Bachpol  
Joan Mataró i Clopès #  
Anna Ma Noguera i Ballús

## GENER 1982

### BÀPTISMES

Saraia Jimenez i Verdú  
Ester Diez i Benito  
Marta Vera i Palmada  
Núria Comajoan i Bergular  
Guillem Noguera i Cuminat

### DEFUNCIONS

Pere Vinyoles i Gispert  
Lola Pascual i Oim

# L'ANETO PER SALENQUES-

Aneto, Aneto; són les 4 del matí, quan el guarda del refugi de la Renclusa desperta la gent que vol pujar a l'Aneto, tot cridant el nom d'Aneto diverses vegades. Ara deu fer vuit anys que entre la gent que pernoctava al Refugi, ens hi trobavem nosaltres junt amb altres companys, disposats a ascendir aquest cim, el més alt dels Pirineus.

Per a tots nosaltres aquesta era la fita més important que s'esdevenia dins el món de la muntanya. Avui, dia 27 d'agost, en tornar per aquestes contrades recordem amb una expressió de mitja rialleta els records de les bones hores passades en aquests indrets del Pirineu. Aquest cop hem vingut per assolir el mateix cim, però, per a una altra vessant, per les Crestes de Salenques-Tempestats. L'aresta de Salenques, orientada est-oest, arriba al Pic Margalida. Des d'aquest cim, la Cresta de Tempestats es puja cap a l'Aneto franquejant unes quantes depressions, una de les quals és la profunda bretxa de Tempestats. Per tan lluny com es troba el Coll de Salenques i per aquests tres quilòmetres d'aresta no atreuen als escaladors que acusen un esforç perillós; així doncs, és un recorregut poc efectuat. L'aresta envolta les glaceres de Tempestats i de Barranes, en el cercle més dessolat de l'Aneto. Es l'escalada més llarga per pujar a l'Aneto, trobant durant l'ascensió dificultats de llon, lller i ivat grau; fàcil, poc difícil i difícil.

Feia temps que portàvem al cap la idea de fer l'Aneto per aquestes arestes; però això volia dir estar en forma física bona, degut a

la gran llargada i a l'alçada constant que es manté l'escalada. Doncs bé, el moment havia arribat. Després d'haver passat el mes d'agost fent muntanya als Alps, ens vàiem capaços d'exigir al nostre cos l'esforç necessari per emprendre aquesta ascensió.

El primer dia de sortida, després de fer set hores en cotxe, ens plantem al Pla de l'Estany, anant a peu fins a prop del Coll de Salenques on muntem el nostre primer bivac. Fer l'aproximació en aquest coll el dia abans de l'ascensió és imprescindible, ja que, si es vol sortir de la vila encara de clar, cal començar l'escalada de bon matí.

Durant tot el recorregut, ens acompanya un temps molt bo, donant-nos una fantàstica visió del paisatge que se'n ofereix al nostre entorn.

Per equivocació comencem l'ascensió un xic més avall d'allà on ens marca la guia, allargant-nos dues hores més la travessia. Continuem ascendint, fent sempre els punts més alts de l'aresta, trobant grans i petits gendarmes, cosa que fa que n'hàgim de franquejar alguns, per raó de la seva verticalitat. Assolint per aquest ordre el Pic Margalida i el Pic de Tempestats, tots dos de més de 3.000 metres d'alçada. Quan ja portem més de



8 hores d'escalada, trobem la profunda bretxa de Tempestats, obligant-nos a baixar uns 200 m. per continuar pujant, ara ja tot seguit, fins el Pic de l'Aneto a 3.404 m. d'alçada. Durant tot el dia, les Crestes no han vist passar cap cordada que la que formem nosaltres dos. Tampoc no rebem cap més senyal de vida que la de dues àligues, les quals s'apropen tot volant per sobre nostre; semblant estranyades en veure'ns, probablement ho fa l'estar dins dels seus dominis.

A les 9 del vespre, ens fem la foto dalt del cim, junt a la gran creu que assenyalava el punt més alt dels Pirineus. Aprofitem l'última llum del dia per baixar rà-

# TEMPESTATS

pidament, travessant la gelera en direcció al Refugi, la Renclusa. Seguint la llum dels nostres frontals anem perdent alçada, vigilant sempre les esquerdes de la glacera. Un cop la deixem, el descens es fa més difícil, i els nostres petits llums no són suficients per veure'ns-hi bé. El camí que hem de seguir passa per una tartera formada per garns blocs de pedra i es fa delicat i difícil distingir dins la fosca nit. Per això,

i, com que el temps encara és bo, decidim preparar el nostre segon bivac, que fem a uns 3.000 m. d'alçada, sobre una gran pedra més o menys plana arracerada del vent.

Un cop instal·lats còmodament dins els nostres sacs de dormir, comentem el llarg de l'ascensió feta poques hores abans, plens d'alegria i satisfacció en haver assolit la nostra fita.

Aquesta nit no té lluna; des d'aquí el cel ens ofe-

reix un preciós espectacle format d'innombrables estels, algun de fugaç, el mirem fins a perdre'l de vista. Finalment, acompanyats pel soroll que fa l'aigua en vessar de les glaceres, ens deixem porta per la son dins els somnis de la nit.

Enric Sanchez

Josep Tarrats

\*\*\*\*\*

## EBENISTERIA, FUSTERIA, MOBLES I DECORACIÓ

*Abans erem només una botiga amb qualitat.  
Ara encara més:*

- \* *Seguim tenint tots els elements humans d'una botiga*
- \* *Tenim la qualitat seleccionada d'una boutique*

**LA BOUTIQUE DEL MOBLE D'EN JAUME RECARENS DES D'ARA I AMB ESTILS MOLT SELECCIONATS A ARBÚCIES**





*La nostra fita és crear un ambient amb personalitat. Li proporcionarem l'ambient que la seva llar necessita. Això ho aconseguim estudiant les seves necessitats, i alèshores la possible distribució de l'estada sobre el paper. Els treballadors d'aquesta casa saben el que es fan.*

*Si la solució al seu cas és un amoblament a mida, d'això en som especialistes amb llarga tradició, com de la Fusteria amb majúscules, o sigui, ben feta.*



### JAUME RECARENS

Taller: Damunt, 16
Mobles: Folgarolas, 12

\*\*\*\*\*

PLANXA

i

PINTURA



# J. VALLMAJÓ

Carretera Hostalric - Arbúcies, Km. 14'300  
TEL. 86.04.92 - ARBÚCIES (Girona)



SERVEI

DE GRUA

PERMANENT